

متن پرسش

با سلام و ادب: استاد شما می‌گویید عشق به کمال مطلق بی مصداق خارجی فقط یک مفهوم ذهنی است. شما اهل بیت را به عنوان مصداق معرفی می‌کنید. چند اشکال. اول اهل بیت مصداق برای مايند، برای اهل بیت مصداق چیست؟ فرض غلط شما اينه که ميگيد عشق در ساحت خياله. خوب خدا رو که همیشه در خيال آورد می‌رسد اهل بیت را بجای خدا می‌آورید. یک دفعه بگید ائمه خدايند. همان گونه که مسيحيان، عيسى را خدا می‌دانند. بهتر است در کلماتان بیشتر دقت کنید. موفق باشید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم. در این مورد خوب است در مورد اسمای الهی بررسی فرمایید و این که حضرت صادق «عليه السلام» می‌فرمایند: «نَحْنُ وَ اللَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى الَّتِي لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْعِبَادِ عَمَلًا إِلَّا بِمَعْرِفَتِنَا» و این با نظر به آیه مبارکه‌ای است که می‌فرماید: «وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا». عرایضی در شرح کتاب «مبانی نظری و عملی حبّ اهل البیت» در این رابطه شده است. موفق باشید